

Församlingslyktan

nr 2 - juni 2026 årgång 68

Vart tog den här våren vägen? Jag tror vi är många som inte riktigt hängt med när tiden rusat iväg. Nu står vi på randen till sommaren och visst är det härligt med varmare temperaturer och mera liv i skärgården. Det finns mycket att se fram emot nu.

Det sägs att den bästa tiden är just strax innan något ska hända. Då har man ännu allt det roliga framför sig och man behöver inte längre vänta på att det ska hända. Där är vi nu, mitt i den bästa tiden.

I kyrkoåret har vi nyss firat pingst. Förr hade pingsten en given plats i folks medvetande och många bröllop har firats på pingstaf-ton. Idag är det mest bara en vanlig söndag i raden av alla andra söndagar. Men pingsten skulle förtjäna lite mera uppmärksamhet. Det är ju ändå den helg som påminner oss om hur den heliga Anden kom till lärjungarna så att de började tala en massa olika språk. Det gjorde att närmare tre tusen kom till tro den dagen och idag räknar vi det som den kristna kyrkans födelsedag.

Är det här en bekant berättelse för dig eller skulle du behöva friska upp minnet och läsa hur det gick till i Apostlagärningarnas bok, kapitel 2? Sök fram en bibel och läs!

När man läser bibeln finns det många olika sorters berättelser. En del är råa och hemska, en del är underliga, en del är vackra och lätta att tycka om. En del berättelser är skrivna så att man lätt somnar, men en del är så medryckande att man bara måste läsa lite till, och lite till.

Texterna i bibeln kan också väcka en hel del frågor som man kanske inte hittar svar på själv. En del frågor kanske inte ens kan besvaras, men man kan resonera kring dem tillsammans.

I höst ska vi inleda en ny verksamhet. Vi kallar den Mitt i livet—en diskussionskväll. Det ska inte bli ett regelrätt bibelstudium utan vi hoppas att du som är mitt i livet och som gärna skulle diskutera livets små och stora frågor tar dig tid och kommer med. En gång i månaden träffas vi och diskuterar utgående från ett givet tema. Första träffen blir tisdagen 15.9 kl. 18.30. Boka in den i din kalender redan nu!

Nån borde göra nånting. Du är nån!

Så lät valsloganen för 20 år sedan och den är aktuell ännu idag även om församlingsstrukturen ser annorlunda ut nu än den gjorde då.

Nu ska vi välja ledamöter till församlingsrådet som är församlingens högsta beslutande organ och till det gemensamma kyrkofullmäktige som är samfällighetens högsta beslutande organ.

Vad gör då församlingsrådet och fullmäktige? Församlingsrådet anställer personalen till församlingen och fullmäktige beslutar om fastigheter och ekonomi. Naturligtvis gör de mycket mera än så, men det är kanske det som påverkar oss vanliga församlingsbor mest.

Det är otroligt viktigt att Houtskär har representation i båda organen. Det behövs alltid någon som har lokalkännedom och som påminner de andra om att också vår lilla del av församlingen finns och behöver resurser.

Hur ställer man då upp?

Man ska först och främst inte sitta och vänta på att någon frågar om man vill vara med. Vill man vara med ska man modigt ta kontakt och ge sig till känna! Man kan kontakta någon nuvarande förtroendevald som kan guida och handleda en rätt. Eller så kan man kontakta församlingens personal på pastorskansli för de har bra koll på vem som samlar ihop kandidatlistorna.

Kandidatlistorna ska lämnas in senast 15 september, så det finns ännu gott om tid att fundera och anmäla sitt intresse.

Om du vill kandidera men inte är medlem i församlingen gäller det att bli medlem i god tid. Församlingen ska bekräfta ditt medlemskap senast 15.9.

FÖRSAMLINGSINFORMATION

Pastorskansliet i Houtskär är öppet enligt överenskommelse. Kontakta ledande kaplan Janette Lagerroos tel. 040 312 4452

Diakonimottagningen i Houtskär är öppen enligt överenskommelse. Kontakta familjediakon Caroline Törnqvist, tel. 040 312 4455

Kyrkan är öppen alla dagar kl. 9–18 under vinterhalvåret (1.10–30.4) och kl. 9–21 under tiden sommarhalvåret (1.5.–30.9).

Bokningar av dop, vigslar och jordfästningar görs via församlingens kansli. Kansliet är öppet vardagar kl. 9-12.30 på Kyrko-esplanaden 3, Pargas. Nås även på tfn 040 312 4410 och e-post: vastabolands.forsamling@evl.fi

Församlingens gravkontor har öppet må-to kl.9-12.30 på Kyrko-esplanaden 3, Pargas. Nås även på tfn 040 312 4482 och e-post: gravkontoret-pargas@evl.fi

Ämbetsbevis och medlemsregister sköts av Kustens och Ålands centralregister. Beställningar av ämbetsbetyg/släktforskning per telefon på 040 759 1204 tas emot må-to kl. 9-12. Mera info på <https://www.pedersorenejdensforsamlingar.fi/kontakt/centralregistret>

ANSTÄLLDAS KONTAKTUPPGIFTER

Kyrkoherde	Sara Grönqvist	040 312 4411
Ledande kaplan	Janette Lagerroos	040 312 4452
Kaplan	Irene Erkkö	040 312 4432
Församlingspastor	Otto Lindén	040 312 4412
Kantor	Mikael Granlund	040 312 4444
Församlingsmusiker	Ulla-Maija Söderlund	040 312 4454
Församlingsmusiker	Robert Helin	040 312 4434
Familjediakon	Caroline Törnqvist	040 312 4455
Tf. diakon	Hanna Kamlin	040 312 4435
Diakoniassistent	Izabelle Lundström	040 312 4445
Församlingsmästare	Jami Helmiö	040 312 4458
Församlingsmästare	Mariann Sommerseth	040 312 4448
Församlingsmästare	Johannes Johansson	040 312 4438
Personlig e-post: fornamn.efternamn@evl.fi		

AVLIDNA

Eva Linnea Abrahamsson

född 24 december 1937

avled 12 september 2025 i en ålder av 87 år

Märta Elisabeth Eriksson-Lindqvist

född 9 april 1932

avled 15 januari 2026 i en ålder av 93 år

Ann-Mari Levander

född 14 maj 1945

avled 9 april 2026 i en ålder av 80 år

Fritz Albert Bergdal

född 21 juli 1935

avled 29 april 2026 i en ålder av 90 år

Vi minns alla dem som får sin sista vila på kyrkogården i Houtskär, även om de inte varit medlemmar i vår församling. Vi minns också dem som härstammar från Houtskär, som nu vilar någon annanstans och som de anhöriga meddelat om.

Vi påminner om möjligheten till **själaringning** när någon lämnat jordelivet. Själaringning beställs via pastorskansliet eller direkt av personalen i Houtskär. Själaringningen genomförs följande möjliga vardag kl. 10 eller i mån av möjlighet enligt de anhörigas önskemål.

FÖRSAMLINGEN PÅ NÄTET

<https://www.vastabolandsforsamling.fi/houtskars-sockenforsamling>
(här hittar du också Församlingslyktan i digitalt format)

Facebook: @houtskarsforsamling och @vasfor

Instagram: @vastabolandsforsamling

Youtube: Västabolands svenska församling

Total kaos eller inre frid?

Jag sitter som vanligt framför min dator med femtioelva saker som jag borde göra och vet inte riktigt var jag borde börja. Min "att göra-lista" tycks bara växa, trots att jag febrilt försöker åtgärda olika uppgifter och bocka av så mycket jag bara hinner. Det verkar som om det kommer till fem nya punkter när jag bockat av tre. Jag är alltid på

minus, vilket gör att jag lever med ständigt dåligt samvete för någonting jag borde ha gjort, en känsla av oro som aldrig försvinner.

För att få något slags ordning på allt som borde åtgärdas, så går jag först igenom vad som är akut, dvs om något har en deadline som jag måste notera. Det kan t.ex. vara en text till en artikel som ska lämnas in, fakturor för olika föreningar som måste betalas i tid eller en mötesagenda som ska skickas ut.

Därefter tar jag itu med det jag anser mest akut. Efter några minuter plingar mobilen. Då är det någon som vill att jag ska hjälpa till med något, så jag måste lämna det jag höll på med åt sidan, för att åtgärda det nya problemet. Så kommer det avisering att jag fått ny e-post. Bäst att kolla vad det är! Jaha, en uppmaning att delta i ett intressant webinarium om någon vecka. Jag noterar i min kalender. Så återgår jag till min uppgift, tills det igen ringer, piper, plingar eller något annat stör min koncentration.

När dagen är till ända har jag inte alls fått så mycket gjort som jag planerat pga alla avbrott. Jag har numera alla möjliga hjälpmedel, men ändå tar det längre tid att få saker gjorda. Hur är det möjligt? Beror det på att jag aldrig får fokusera på en sak, utan mina tankar hela tiden måste hoppa från det ena till det andra? Min hjärna är som en enda stor bläckfisk med tentakler som sträcker sig till olika ämnen och snurrar runt, så att jag tappas tråden och får börja om och om igen. Det gör att jag blir trött och känner hur energin likom rinner ur mig.

Hur ska jag då göra för att uppnå ett inre lugn? Stänga av alla ljud och aviseringar? Men jag lider som så många andra av något man kallar FOMO = Fear Of Missing Out, dvs en rädsla av att missa något viktigt. Och det är ju också sant. Om man glömmer mobilen hemma när man åker på jobb blir det total panik och så fort man är sjuk några dagar är e-postens inbox full med nya meddelanden, som man borde ha besvarat omgående eller iaf inom de närmaste dagarna och mobilen har en massa nya aviseringar. Om man stänger av ljudet på mobilen eller glömmer sätta på det igen efter ett möte och inte svarar på en halv dag tror ju folk att man dött!

Jag brukar ibland småleende tänka på den längsta interrail-resan jag gjorde. På hösten 1990 reste jag runt hela Europa i två månader med min småkusin och jag ringde hem två gånger (!) under hela resan och det ansågs då vara helt ok. Då fanns ju inte heller några mobiltelefoner så som nu.

På tal om telefoner så minns jag hur jag på 1970-talet förundrade mig över Hedvigs fina telefon i barnprogrammet "Från A till Ö". Hon kunde se den hon talade med i en TV-skärm. Jag kunde inte förstå hur bilden kunde förmedlas via telefonledningen till hennes TV! Det verkade vara ren utopi! På den tiden hade vi bara en grå bakelittelefon med knappar.

Ja, det är mycket som ändrat sedan jag var barn och ungdom och ändå är jag inte så lastgammal. Det påstås att man är firare nu, men jag undrar om man kanske ändå var friare förr, för när man stängde dörren och gick ut så var telefonen inne och man fick vara i fred ute i naturen och kunde umgås med sina vänner utan att någon satt med näsan i mobilen. Man var mer närvarande i stunden. Vi borde kanske träna mer på det igen, att umgås med oss själva. Ett sätt är att åka på retreat, att lämna vardagen och allt invariant och att bryta sina mönster. Ett veckoslut i mediatysthet skulle säkert göra gott åt var och en av oss.

Remahdan riemuun mollissa?

Miksi kiitosvirsi saattaa soida mollissa?

Yhdistetämme mollin usein suruun ja duurin iloon, mutta kirkkomusiikissa, kansanmusiikissa, bluesissa ja jazzissa asia on huomattavasti monivivahteisempi.

Molli ei ole pelkkä surusävellaji. Siinä on usein duuria enemmän värejä, hartautta ja vakavuutta. Kun lauletaan elämän suurista asioista, mollin sävy voi olla koeteltua ja vakaata kiitosta.

Monet vanhat virsisävelmät ovat syntyneet ennen nykyisin käytettävää tasavireistä viritysjärjestelmää, jonka avulla sama sävelmä erityisesti kosketinsoittimilla kuulostaa eri korkeuksilla aina vaan samalta; kuin yhdenkoon vaate, joka istuu kaikille ihan hyvin, muttei kenellekään täydellisesti.

Virsikirjan vanhimpien virsien syntyaikoina duuri ja molli olivat vain kaksi moodia, seitsensävelistä asteikkoa, muiden joukossa. Näihin asteikkoihin kuuluu viisi suurempaa sävelväliä, kokosävelaskelta, ja kaksi pienempää, puolisävelaskelta. Asteikot on helppo soittaa pianon valkoisilta koskettimilta: duuri (jooninen sävellaji) alkaa c:stä, doorinen asteikko d:stä, fryyginen e:stä, ja niin edelleen.

Esimerkiksi doorinen sävellaji kuulostaa mollilta (virsi 938 Jeesus Kristus suuri ihme) jossa on yksi kirkas sävel, ja fryygisellä on tumma, vakaa, mutta jännittävä sävy (virsi 326 Sinulle kiitos, Isä maan ja taivaan), lyydininen taas on duuri jossa yksi sävel on vinksallaan (virsi 972 Hiljaisessa siimeksessä) ja aiolinen on meidän mollimme. Virsikirjan osastossa Kiitos ja ylistys, virret 320-345, on kuusi virsisävelmää mollissa.

Yllättävästi Suomen evl kirkon ruotsinkielisessä virsikirjassa on enemmän moodeissa kulkevia virsisävelmiä kuin suomenkielises-

sä. Moodit ovat vähän eri valaistuksen saaneita asteikkoja. Vuosisatojen aikana näitä asteikkoja on kuitenkin normalisoitu, kun on siirrytty vanhoista soittimien viritysjärjestelmistä yhtenäiseen tasaviiriseen järjestelmään ja duuri-molli-tonaliteettiin. Tästä lisää joskus toiste, kun innostun kirjoittamaan luonnollisesta laulamisesta ja soittimien tulosta osaksi kirkkomusiikkia.

Suomalaisessa kansanmusiikissa ja vanhassa virsiperinteessä molli on ollut luonteva tapa ilmaista suuria tunteita ilman, että se välttämättä tarkoittaa alakuloa. Mollissa soiva kiitos tuntuu monelle suomalaiselle jopa rehellisemmältä kuin pirskahtelevan iloinen duuri, erityisesti silloin, kun kiitetään varjeluksesta vaikeuksien keskellä.

Luterilaisessa perinteessä kiitokseen liittyy usein vahva nöyryyden ja kunnioituksen elementti. Molli ohjaa laulajaa pois itsetietoisesta riemusta kohti Jumalan suuruuden ihmettelyä. Se on enemmänkin polvistuvaa kiitosta kuin hyppivää iloa.

Mollissa soiva kiitosvirsi ei ole merkki ilon puutteesta, vaan pikemminkin sen painokkuudesta. Se on musiikillinen tapa sanoa, että kiitollisuus on vakava ja pyhä asia, joka kestää myös elämän varjoiset puolet.

Fiske och tro

När detta skrivs har vi som bäst ett underbart vårväder. Solen skiner, småfåglarna kvittrar och sjöfåglarna har fullt frieri på gång på det glittrande vattnet. Tiden är också fin för lite fiske med nät nu under våren. Sik brukar gå att hitta så här tidigt på våren om man har lite tur, och även någon abborre kan förirra sig i nätet. Mot sommaren går väl sikarna ut på djupare vatten och abborrarna brukar vara lite magra efter lektiden, men efter midsommar brukar abborren igen få lite mera kött på sig.

Nu är jag ingen storfiskare utan snarare en klumpig amatör, med tummen lite mera mot mitten i handen, som nu och då far ut med näten. Och det går naturligtvis sällan lika bra som på Strömsö, utan kan sluta med trassel eller onödigt stora hål i näten. Men fiskeglädje känner jag ändå.

Inspirationen till denna text kom egentligen då grannen hade haft ut nät och fått bra med fisk, medan jag någon dag före fått ingenting. Det fick mig att tänka på historien om då Jesus uppenbarade sig för lärjungarna när de fiskade på Galileiska sjön. Lärjungarna hade inte fått någon fisk på hela natten, men i gryningen stod Jesus på stranden. De kände inte igen honom. Han frågade om de fått någon fisk, varpå de svarade nekande. Han sade då att de skulle pröva att kasta ut nätet på andra sidan båten istället, och då fick de väldigt mycket fisk.

Kanske kan man också likna fisket med religionen. Även om man inte alltid ser fiskarna nere i djupet, så lägger man ut nät i tron om fångst. Och inom religionen finns en oftast osynlig Gud, som man i tron tillber.

Och hur gick det för mig då jag sedan kastade ut näten igen på andra sidan båten? Jo, det blev en abborre följande gång och sedan gången därpå tre abborrar. Så trenden är stigande, men ännu är jag långt ifrån 153 fiskar som lärjungarna fick. Men det skulle nog bli för mycket att reda upp så jag är tacksam med lite mindre.

När du läser detta är sommaren på gång och som tips på aktivitet brukar det vara trevligt att meta eller pilka abborre med familjen. Juli och augusti brukar abborren vara på hugget.

Jag önskar alla läsare en skön sommar!

MISSIONSBODENS SOMMARCAFÉ

Alla onsdagar efter midsommar, juli till slut
bjuder vi på kaffe, te, saft och nåt smått att äta.
En frivillig avgift uppbärs för missionsarbetet.

Kom och sitt ner en stund. Träffa bekanta och umgås!

Sommarens friluftsgudstjänst

Det finns en lång tradition att fira friluftsgudstjänst i någon by i samband med Houtskärs veckan eller -dagen. Jag har lyckats gräva fram uppgifterna om var och med vilken präst det har firats sedan 2012. Om du har uppgifter från åren före det får du gärna berätta för redaktionen så vi kan komplettera listan.

Jag har förstått att det före min tid var byalaget eller några aktiva från byn som kokade kaffe och bjöd på tilltugg. Sedan 2019 har församlingen bjudit på kyrkkaffet.

2012 Jervis, Vektars klint (vid midsommarstången), Janne Heikkilä

2013 Hypeis, Clas Abrahamsson

2014 Mossala, vid kvarnen, Janne Heikkilä

2015 Fridhem, Clas Abrahamsson

2016 Medelby strand, Janne Heikkilä

2017 Näsby båtklubben, Janne Heikkilä

2018 Östra Saverkeit, "Sjöbergs åkerkullan", Ewa Williams

2019 Hönsnäs strand, Janette Lagerroos

2020 Kivimo, Janette Lagerroos

2021 Hypeis "nya midsommarstången", Jussi Meriluoto

2022 Mossala, vid kvarnen, Janette Lagerroos

2023 Roslax storstrand, Janette Lagerroos

2024 Björkö, "Fribergskyrkan", Clas Abrahamsson

2025 Mossala, skjutbanan, Janette Lagerroos

2026 Kittuis

Lundströmska torpet

Foto: Lennart Brunnsberg
Mossala 2025

Några kluriga frågor

- 1) Den blomstertid nu kommer sjungs på skolavslutningar över hela landet, medan tårögda föräldrar sitter och begrundar vad deras små telingar har framför sig. Vem skrev vår älskade sommarpsalm?
A) Israel Kolmodin B) Lina Sandell C) Richard Dybeck
- 2) Det vanligaste samtalsämnet under sommaren är såklart vädret. Tittarsiffrorna på TV brukar toppas av vädergubbarna och vädergummorna. Vad menas egentligen med meteorologisk sommar?
A) Att medeltemperaturen är över 15 grader fem dygn i rad
B) Att medeltemperaturen är över 10 grader fem dygn i rad
C) att temperaturen inte understiger 10 grader under fem dygn i rad.
- 3) Vad vore midsommarglassen utan jordgubbar? Många arter av de traditionstyngda röda söta bären är faktiskt framodlade efter 1980 och kan ha namn som Korona, Pegasus, eller Polka. Men vilket av följande alternativ är inte namnet på en jordgubbssort?
A) Bengt B) Kent C) Lina
- 4) Midsommarstången har sannolikt ett tyskt ursprung. Engelsmännen kallar den maypole, och på svenska säger man ibland majstång. Varför använder man ordet maj?
A) Ordet maja som betyder löva
B) Månaden maj
C) Tyska kvinnliga helgonet S:ta Maj
- 5) Visan Uti vår hage handlar om blommor och går så här "Uti vår hage där växa blå bär, kom hjärtans fröjd". Vad heter den blomma som brukar kallas hjärtans fröjd?
A) Krusmynta B) Liljekonvalj C) Citronmeliss

Lycka till! De rätta svaren hittar du på sista sidan.

På hälsoresa i Estland - billigt, men förfallet

1/1996

Houtskärsborna Inga-Lill och Wolfgang Schmidt besökte Estland i februari. Här följer Wolfgangs rapport för Församlingslyktans läsare:

Estland är "in" idag. Bland annat därigenom att Pärnu, ca 120 km söder om Tallin, med sina 160 åriga kurbadstradition är attraktivt för många finländare. Litet nyfikna och litet kritiska för vi till Pärnu. Där finns två stora sanatorier, Tervis och Estonia. Tervis har många fördelar. De sju stora husen, som utgör anläggningen, är genom glasöverbyggda broar förbundna med varandra. Man behöver alltså inte gå ut mellan behandlingarna. I den 7 till 15 dagars vistelse, som olika resebyråer erbjuder, ingår resor, inkvartering, helpension och läkarbesök samt olika behandlingar och en simbassäng. Behandlingarna består bl.a. av massage, paraffinpackningar, undervattensmassage, gymnastik, fysioterapi och röntgen. Dessutom står alla sorters läkare till förfogande till mycket låga priser, t.ex. en belastnings-EKG för 40 Fmk. Tandläkare, akupunktur, fotbehandling, manikyr, frisör etc. finns i också i huset. Några dagar ordnas utfärder. Vi gjorde en utfärd till Tartu och Viljandi (140 Fmk) Vi var mycket nöjda med allt. Hur skönt var det inte att dagligen kunna simma i det 30 grader varma vattnet.

Pärnu är en stad med en 700-årig historia. På det lilla museet i stan får man en översikt av landets historia på svenska.

Särskilt intressant var ett besök i den lutherska kyrkan. Det finns tre kyrkor i stan, en luthersk, en estnisk-ortodox, som lyder under Konstantinopel och en rysk-ortodox, som lyder under Moskva. 20 % av stans innevånare är ryssar. Den estnisk-ortodoxa kyrkan har framför allt kommit till under den långa ryska tiden. Många ester ville genom konvertering till ortodoxin försäkra sig om en bättre möjlighet till avancemang och till ämbeten under tsaren. Idag råder bitter kamp mellan de båda ortodoxa grupperna.

Besöket i den lutherska kyrkan var en positiv upplevelse. Prästen predikade levande. Sängen brusade. Kyrkan var totalrenoverad och församlingshemmet var modernt utbyggt. Allt detta hade skett med hjälp av finska, svenska och en tysk fadderförsamling. (Bl.a. Vasa, Tapiola, Södertälje, helsingborg och Schleswig)

En badresa är också en chans att finna sig själv, speciellt när man är där två veckor. trots många behandlingar har man tid för promenader, att läsa och besöka våra trosfränder.

Överallt i Estland ser man kommunisternas destruktiva härjande. Inte många hus har renoverats under 45 år. Många är däremot mycket illa medfarna. Stora delar av Estland är totalt nedsmutsade. Var tionde estländare har inte mera tillgång till rent dricksvatten. Både i Pärnu och i Tartu såg vi många fina gamla hus, men också de hade genom ryssarna blivit förstörda. I Tartu

finns f.d. militära komplex som liknar rena spökområden.

Estlands folk har under historiens lopp alltid haft det besvärligt. De var ofta i tjänst hos främmande herrar. Först var det tyska riddare som erövrade landet under det 12. århundradet. De missionerade, byggde kyrkor och stora borgar. Från 1562-1655 var det svenskarnas herravälde. 1710 kom ryska tsaren och stannade till 1918. Under hela tiden var tyska baroner, präster, handelsmän och många andra kvar som en överklass. Kulturellt är Estland mest influerat av Ryssland och Tyskland. Man blir påmind om detta genom arkitekturen, maten och sederna. Den korta självständigheten till 1940 avbröts genom bolsjevikernas diktatur. Hundratusentals ester, framförallt intelligenter, fördes till Sibirien för att dö i Stalins Gulag-läger. Esterna blev igen ett tjänstefolk och fick det sämre än tidigare. Den här gången fick de de sämsta herrarna under hela sin historia. Landet är nedskrotat och behöver kapital och mycket hjälp.

Så säljer man tills vidare billigt badresor åt intresserade finnar. Hundratus människor i Pärnu har därigenom arbete. Redan under förra århundradet var det finnar och svenskar som badade i Pärnu, för det var billigt och bra där.

Det stora Tervis-sanatoriet byggdes 1971 fram för allt för kommunistiska funktionärer. Att idag Finlands folk kureras där är för båda länderna nyttigt och en meningsfull användning för en fungerande inrättning, som mycket väl kan rekommenderas.

Wolfgang Schmidt

KYRKORÅDET UPPMANAR

2/2006

Kyrkorådet genomförde sin årliga inspektion av gravgården i maj och vill framföra följande uppmaning till församlingsborna och till dem som besöker gravgården:

- Kyrkorådet uppmanar församlingsborna att inte kasta krukor, ljus och ris över gravgårdsmuren, utan att föra riset till komposten och övriga sopor till soplådorna intill förrådsskjulet. Krukor, ljus och annat plastmaterial läggs inte i komposten.
- Kyrkorådet uppmanar församlingsborna att räta upp sneda gravstenar. Gravstenarna är privat egendom och församlingen ansvarar inte för dessa.

Tillsammans kan vi hålla gravgården snygg och i gott skick. TACK!

Rika tider

»Sommarens ymnighet strödde Han kring våra stränder.
Syndares jord / dukar Han liksom ett bord /
manna av himmelen sänder.»

Den text som midsommarveckan möter oss med (läs Luk 12:16–21) talar just om ymniga skördar, överfyllda lador, timligt gott för många år. Nu står också skärgårdssommaren som vackrast och bär på löften om kommande skördetider när vår och sommar mognar till höst.

När det är tänkt så här för växt- och djurvärlden, huru mycket mer då för skapelstens krona, människan! Knoppningstider, skriftskoltider skulle ju vara den tid människolivet gick i blom med alla dess förhoppningar, dess längtan och drömmar. Men hur blev det? Många gånger har det varit grymt att se förödelsen, »nedsmutsningen» och skövligen härja bland allt yngre årsklasser, inte bara i städerna utan även på landsbygden. Ja, långt före det konfirmationsalban, den vita och rena, påtagits, har samvetets och själens vita dräkt nedsmutsats! Idealen, drömmarna och förhoppningarna hann aldrig förverkligas.

Hur fick det väl gå så där illa? Inte för alla, men väl för allt för många! Berättelsen i Lukas 12 ger åtminstone ett svar på frågan. Märkte Du vilket ord som gång på gång upprepades av mannen? »M i n skörd, m i n a lador, m i n gröda, m i t t goda, m i n själ...» Märkte Du, där var jaget i centrum. Intet av allt »m i t t» var ju hans; allt var ju pund och gåvor att förvalta och en dag göra räkenskap för. Den materiella njutningen och välfärden blev viktigare än själens frälsning – – –.

Och dock, det hade inte behövt bli så. Det skulle ju grönska och blomma, mogna med frukt till evigt liv! Alla förutsättningar fanns ju och därtill löftena! Hörde Du lantmannen fråga: »Vad skall jag väl göra?» En bra fråga. Felet var bara det, att frågan ställdes, inte till Honom som kunnat ge det bästa svaret, utan till det egna bedrägliga hjärtat.

Vilket under och vilken förvandling när vårt centrum flyttas från »mitt, mig» och »jag» till min Herre och hans rike! Då skall all godhet i sommarens rikedom, ja ännu mer, i det nya livets rikedom komma både unga och äldre till del. Det kan inte ske för tidigt, men nog för sent. Han, Herren, står framför oss för att göra oss rika inför Gud. Ack, att så finge ske nu i år, denna sommar med oss alla!

Erik Hedman

Trollberg

Den 26.6. kl. 14 anordnar Houtskärs församling friluftsgudstjänst på Trollberg i Medelby. Sett från Hönssundet (Hansasundet) höjer sig Trollberget majestätiskt c:a 37 m över havsytan med kanske den mest storslagna utsikten i Houtskär och på dess topp tronar en bronsåldersgrav från c:a 1000 år före Kr. Under heden tid trodde man att trollen bodde i hult och högar och därigenom torde Trollberget ha fått sitt namn.

Kumlet på Trollberg bevisar att det band av bronsåldersbebyggelse som c:a tusen år före Kr. sträckte sig från Nyland västerut över Åbolands skärgård till Kökar och Åland också berörde HOUTSKÄR. Förutom gravkumlet på Trollberg finns ännu inom Houtskärsarkipelagen fyra st. mindre bronsåldersgravar.

Bronsåldersfolket var förmodligen de första inbyggarna eller gryningsfolket i Houtskär. Enligt en annan uppgift var klimatet under bronsåldern i Norden c:a 2–3 grader mildare och på grund därav blev vintern så mild att man räknade med endast tre årstider, vår, sommar och höst.

Enligt kojbottnarna, från bronsåldern, som för det mesta var runda, var icke bostäderna stora. Hövdingagravarna var däremot stora och skrymmande. Kulten och Gudsdyrkan äro höljda i hednatidens ogenomträngliga töcken. Dock må nämnas att i det äldsta begravningsättet de döda icke brändes vilket däremot under senbronsåldern var mera allmänt.

Olof Ringwall

FÖRSAMLINGENS HÄNDELSEKALENDER

Sö 31.5	kl. 11.00	Gudstjänst, kyrkan
On 3.6	kl. 15-18	Missionsboden är öppen
Lö 6.6	kl. 10-13	Missionsboden är öppen
Sö 7.6	kl. 11.00	Högmässa med konfirmanderna, kyrkan
On 10.6	kl. 15-18	Missionsboden är öppen
Lö 13.6	kl. 10-13	Missionsboden är öppen
Sö 14.6	kl. 11.00	Högmässa med konfirmation, kyrkan
On 17.6	kl. 15-18	Missionsboden är öppen
Lö 20.6	kl. 11.00	Friluftsgudstjänst vid prästgården
On 24.6	kl. 15-18	Missionsboden är öppen med sommarcafé
Lö 27.6	kl. 10-13	Missionsboden är öppen
Sö 28.6	kl. 11.00	Högmässa, kyrkan
On 1.7	kl. 15-18	Missionsboden är öppen med sommarcafé
Lö 4.7	kl. 18.00	Helgmålsbön vid klockstapeln
Sö 5.7	kl. 13.00	Friluftsgudstjänst, Lundströmska torpet Kittuis
On 8.7	kl. 15-18	Missionsboden är öppen med sommarcafé
Lö 11.7	kl. 10-13	Missionsboden är öppen
Sö 12.7	kl. 11.00	Högmässa, kyrkan
On 15.7	kl. 15-18	Missionsboden är öppen med sommarcafé
Lö 18.7	kl. 10-13	Missionsboden är öppen
Sö 19.7	kl. 18.00	Kvällsmässa, kyrkan
On 22.7	kl. 15-18	Missionsboden är öppen med sommarcafé
Lö 25.7	kl. 10-13	Missionsboden är öppen
Sö 26.7	kl. 11.00	Högmässa, kyrkan
On 29.7	kl. 15-18	Missionsboden är öppen med sommarcafé
Lö 1.8	kl. 10-13	Missionsboden är öppen
Sö 2.8	kl. 11.00	Hela församlingens gemensamma högmässa i Korpo kyrka. Se ruta på nästa sida.
On 5.8	kl. 15-18	Missionsboden är öppen
Lö 8.8	kl. 10-13	Missionsboden är öppen
Sö 9.8	kl. 11.00	Högmässa, kyrkan
On 12.8	kl. 15-18	Missionsboden är öppen
Fr 14.8 — Sö 16.8		Pensionärsläger i Houtskär
Lö 15.8	kl. 10-13	Missionsboden är öppen
Sö 16.8	kl. 18.00	Kvällsmässa, kyrkan

Vi förbehåller oss rätten till ändringar. Följ gärna med annonseringen i ÅU, på anslagstavlor, hemsidan och i sociala media.

On 19.8 kl. 15-18 Missionsboden är öppen
Lö 22.8 kl. 10-13 Missionsboden är öppen
Sö 23.8 kl. 11.00 Högmässa, kyrkan
On 26.8 kl. 15-18 Missionsboden är öppen
Lö 29.8 kl. 10-13 Missionsboden är öppen
Sö 30.8 klo 11.00 Suomenkielinen messu

Den traditionella, gemensamma högmässan för hela församlingen

firas alltid första söndagen i augusti. I år styr vi till Korpo den 2 augusti. Mässan inleds kl. 11.00 och efter mässan blir det kyrklunch i församlingshemmet.

Skjuts ordnas från Houtskärs kyrka och man behöver anmäla sig senast 24.7. till Pastorskansliet 040 312 4410 (må-fr 9-12.30)

Kommer man på egen hand behöver man inte anmäla sig.

Pensionärsläget *Hav och helighet* 14-16 augusti

Under läget kommer vi att fördjupa oss i vår andlighet.

Vi vill förstå mera vem Gud är, vad andligheten betyder för oss personligen och hur vi kan tillämpa det i praktiken.

Målet är att varje deltagare ska kunna känna sig bekväm i sin relation till Gud. Få lära sig något nytt om hur man kan främja sin andlighet. Få känna styrkan i en kristen gemenskap.

Varmt välkommen med till Skärgårdsskolan i Houtskär på ett läger med varm gemenskap, vila och mycket skratt!

Pris 100 euro/person, i priset ingår resan och helpension
Sista anmälningssdag 3.8.2026 till pastorskansliet tel. 040 312 4410

Avsändare:
Församlingslyktan
Houtskärs
sockenförsamling
21760 Houtskär

Herre, vår Gud,
vi tackar dig för naturens skönhet
och sommarens under,
för allt som växer och blommar.
Vi tackar dig
för att du låter jordens ansikte förnyas.
Förnya också oss med din Ande.
Tack för det nya livet som du skänker oss
i din Son Jesus Kristus.
Dig vare ära i evighet.
Amen.

Dagens bön för Midsommardagen

Tidningen Församlingslyktan ges ut av Houtskär sockenförsamling och utkommer med fyra nummer per år. Församlingslyktan distribueras gratis till alla hem i Houtskär och kan även prenumereras till andra orter. Kostnaden för årsprenumerationen är 20 euro vilket inkluderar moms. Kontakta kaplanen för att teckna en prenumeration. Material till nästa nummer inlämnas senast 14.9.2026

Chefredaktör och ansvarig utgivare:

Ledande kaplan Janette Lagerroos, tel. 040 312 4452, janette.lagerroos@evl.fi.

Redaktionsmedlemmar:

Fabian Karlgren, Henrika Lindqvist, Ulla Mattsson-Wiklén och Uma Söderlund.

Prenumerationer och adressförändringar:

040 312 4452 / janette.lagerroos@evl.fi

Tryck: Houtskärs sockenförsamling, upplaga 340 exemplar

Pärmbild: Janette Lagerroos

Rätta svaren: 1-A, 2-B, 3-A, 4-A, 5-C